

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

LXXXVIII. De transitu Monachorum s. Mauri in Gallia ad alios Regulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](#)

LXXXVIII

Confirmantur, & innovantur Constitutiones Clem. X., & Inn. XI. de transitu Benedictinorum Congregationis S. Mauri in Gallia ad alios Regulares.

Conf. Clem. X. ed. fuit 1672. Sept. 19. Et Conf. Inn. XI. 1683. Aug. 17.

Dat. 18. Mar.
1697. An. 6.

Epilogus
Constitutio-
nis Clemen-
tis X. qui inter-
dictum sine
licetia præ-
transfert
sub excom-
municatio-
nis poena.

Dudum fel. rec. Clementi PP. X. prædecessori nostro pro parte tunc existentis in Romana Curia Procuratoris Generalis Congregationis Sancti Mauri Monachorum Ordinis S. Benedicti exposito, quod rec. mem. Urbanus PP. VIII, etiam Prædecessor noster dictam Congregationem prius à simili me. Gregorio PP. XV. Prædecessore pariter nostro in Regno Gallie cœdam, & stabilitam approbaverat, & confirmaverat, illicet diversa Privilegia, gratias, & Indulta concesserat; Et licet ab illo tempore eadem Congregatio, divina opulante gratia, ita proficeret, ut sibi ducenta circiter Monasteria ejusdem Ordinis profertum, & Altissimo cum summa Populorum ædificatione, & spirituali omnium consolatione famulantum numerus reperiebatur, aggregavisset, nihilominus nonnulli dictæ Congregationis Monachi, quo spiritu ducti neficeretur, pretextu tamen arctioris vita ducenda ad Monasterium B. Mariae de la Trappe Cistercien. Ordinis Sagien. Diocesis, minime petita, vel saltem non obtenta suorum Superiorum licentia, se transferre fatigabant, & cum effectu transfeabant, ex quo quamplura scandalis, Monachorum instabilitas, & furtive extra Monasteria divagationes succedebant ac Regularis observantia, sanctaque obedientia confundebatur. Idem Clemens prædecessor supplicationibus dicti Procuratoris Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & constitutionibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Monachos prædictæ Congregationis Sancti Mauri expresse professos ad quemcumque alium Ordinem, & Monasterium, seu alium regularem locum cuiusvis alterius Ordinis, seu Congregationis etiam Carthusianorum, & præfertim Monasterium Beatae Mariae de la Trappe predictum, animo se se illi associandi, seu incorporandi, sine expressa tunc, & pro tempore existentis Superioris Generalis ejusdem Congregationis Sancti Mauri licentia nullo modo se transferre posse, ac contrafaciebant, scilicet tam recipientes, quam receptos excommunicationis latæ sententiae penam, a qua non nisi ab ipso Clemente Prædecessore, seu Romano Pontifice pro tempore existente præterquam in mortis articulo constituti, ullatenus absolvit possent, ipso facto absque alia declaratione incurtere, auctoritate Apostolica decrevit, statuit, & declaravit, & alias, prout in ipsis Clementis Prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis die 19. Septemb. 1672. expeditis plenius continetur. Ac subinde piz me. Innocentio PP. XI. Prædecessori pariter nostro pro parte dilecti filii Gabrielis Flambart dictæ Congregationis Sancti Mauri in eadem Curia tunc Procuratoris Generalis similiiter exposito, quod non attenta prædictorum Clementis Prædecessoris literarum dispositione dilectus etiam filius Alexius Gendrier Monachus expresse professus ejusdem Congregationis Sancti Mauri non petita, minusque obtenta a suo Superiori Generali (quem tamen in eodem Monasterio, unde egressus erat, præsentem habebat)

licentia, ad ordinem Eremitarum Camaldulensem die circiter 8. Martii tunc proxime præteriti se transfulerat, & in illo tunc vivebat, in grave dicta Congregationis præjudicium, & scandalum, ac propterea pro parte dicti Gabrielis Procuratoris Generalis, quo similibus malis obviari posset, eidem Innocentio Prædecessori humiliter supplicato, ut prædictum Alexium Gendrier nulliter ad dictum Ordinem Camaldulensem, transfuisse, ipsumque per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia ad Monasterium, ex quo egressus erat, reverti cogendum esse declarare, ac pro abundantiori cautela, & inhærendo supradictis Clementis Prædecessoris literis, quod in posterum nullus Monachus prædictæ Congregationis Sancti Mauri ad eumdem Ordinem Camaldulensem vitam Eremiticam agentem, necnon Fratrum Sancti Francisci de Paula Minorum nuncupatorum, Carthusianorum, seu quicumque alium Ordinem aut Congregationem quacumque etiam specialem expressione, & denominatione dignam, & præsertim ad supradictum Monasterium de la Trappe, absque expressa, & in scriptis obtenta licentia prædicta transfire, aut in eisdem recipi posset decernere, & in reliquis contenta in prædictis Clementis Prædecessoris literis adamassum observari mandare dignaretur. Idem Innocentius Prædecessor ipsius Gabrielis Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volens, de memoriorum Cardinalium consilio, attentis narratis circa præmissa servandam esse prædictam Constitutionem memorati Clementis Prædecessoris, etiam quoad Eremitas Camaldulenses, Fratres Minimos S. Francisci de Paula, & alios quocumque ordines speciali nota dignos, & prædictum Alexium Gendrier per censuras Ecclesiasticas esse compellendum ad redeundum ad prædictam Congregationem S. Mauri eadem auctoritate decretivit, & declaravit, ac statuit, & ordinavit, & alias, prout ipsius Innocentii Prædecessoris literis etiam in forma Brevis die 17. Augusti 1683. desuper emanatis, quarum, & prædictarum Clementis Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & inferi haberi volumus uberioris continentur.

§. 1. Cum autem sicut dilectus pariter filius Claudio Estiermot dictæ Congregationis Sancti Mauri in Curia prædicta Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit dilectus filius moderatus Abbas memorati Monasterii de la Trappe, nulla earundem literarum habita ratione, quodam Congregationis hujusmodi Monachos renuntiibus illius Superioribus, in Monasterio prædicto ad noviciatum admiserit, unde gravia eidem Congregationi enaci possunt detrimenta. Nobis propterea dictus Claudio Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum Claudiom Procuratorem Generalem specialis favore gratia prosequentes, eumque a quibusvis Excommunicatis, Suspensionis, & Interdicti, alisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effecuum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædictas Clementis, & Innocentii Prædecessorum literas, cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolica firmatatis robur adjicimus.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integrum effectus

fortiri,

Præces Pro-
curatoris
Gen., & cau-
sa Confirmatio-

Confor-
matio, & inno-
vatio Confi-
gationum
Clem. X., &
Inn. XI.

Clausula.

Epilogus
Constitutio-
nis Innoc.
XI., qui pra-
cipitur ex-
ecuto Confi-
gationis
Clem. X.

ANNO
1697.

INNOCENTIUS DUODECIMUS.

285

ANNO
1697.

fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judges Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Clementis, & Innocentii prædecessorum literis concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitute munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habetur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XVIII. Martii MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

LXXXIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. circa abrogationem Discretorum Congregationis Doctrinæ Christianæ in Gallia.

Constit. ed. 1696. Mar. 16. P. 5. præcepta sunt vita communis. Et Constit. ed. 1698. Aug. 9. P. 8. agitur de interventu Discretorum in Capitulo.

Dat. 23. Mar.
1697. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Lis inter
Discretos, &
Procurato-
rem Gen., ac
super ea De-
cretum Con-
gregationis
pro primis.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Curia Avenionen. inter dilectos filios Josephum Bellisen. Procuratorem Generalem Congregationis Doctrinæ Christianæ in Gallia ex una, & Discretos, & alios particulares Presbyteros ejusdem Congregationis ex altera partibus vertente, Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: In Causa Avenionen. vertente inter Patrem Josephum Bellisen. Procuratorem Generalem Congregationis Doctrinæ Christianæ in Gallia ex una, & PP. Discretos, & alios particulares Presbyteros ejusdem Congregationis partibus ex altera. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Carpineo ejusdem Sacrae Congregationis Præfectoro, censuit, & declaravit, Decretum Capituli Generalis super abrogationem Discretorum non sustineri. Romæ 25. Maii 1696. G. Card. Carpineus. Loco + Sigilli. A. Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

Præcessit Dis-
cretorum,
aliorumque.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte dictorum Discretorum, ac aliorum particularium Presbyterorum Nobis nuper expostum fuit ipsi decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulare personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penitentiis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa lati, si quibus quomodolibet innodata

existunt ad effectum præsentium dumtaxat conserendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmatis robore adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinallium.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judges Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis, Doctrinæ Christianæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores prætentibus, pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo labore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXIII. Mar. MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Confirmatio
relati Decre-
ti.

Clausulæ.

Confirmantur Indulgentia perpetua a Paulo V. concessæ Congregationi antiqui Rigoris Ord. Praemonstraten.

Laudata Constit. ed. fuit 1606. Oct. 19. Et Ben. XIII. Constit. ed. 1729. Jul. 11. P. 6. extat Indulgentia plen. perp.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Dat. 20. Apr.
1697. An. 6.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Vicarius Generalis Communis, sive Congregationis Antiqui Rigoris nuncupatae Ordinis Praemonstraten, quod dudum felicis record. Paulus Papa V. Prædecessor noster, volens universum Ordinem prædictum, ejusque Religiosos spiritualibus Indulgentiarum munibibus decorare, de Omnipotenti Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confitimus, supplicationibus quoque tunc existentis Abbatis Monasterii Sanctæ Mariæ ad Nemus dicti Ordinis in Lotharingia Vicarii Generalis ejusdem Ordinis sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & singulis Christifidelibus, qui penitentes, & confessi die festo S. Norberti Sacrum Missæ Sacrificium fecissent, vel Sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumptissimum, plenariam. Ac Religiosi prædicti Ordinis, qui reformationem a Capitulo Generali anni 1605. statutam receperint, ac præsertim Regule, quæ incipit, Sicut pastini ab uno Cellerario, sic induamini ab uno Vestario, prorsus obtemperassent, etiam plenariam: Necnon qui reformationem, quæ

Referuntur
prædicti Indul-
gentiæ, videl.

7. Plenaria.

tunc